

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacros. Concilii Tridentini Canones Et Decreta

Gallemart, Jean

Coloniæ Agrippinæ, 1621

Capvt III. Totum & integrum Christum, ac verum Sacramentum sub
qualibet specie sumi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39157

magis expedire iudicaret; id autem Apostolus non obscurè vñs est innuisse, a cùm ait: Sic nos existimet homo, vt ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei, atq[ue] ipsum quidem hac p[ro]estate vñsum esse, satis constat, cùm in multis alijs, tum in hoc ipso Sacramento, cùm, ordinatis nonnullis circa eius vñsum, b Cetera, inquit, cùm vñs, b 1. Cor. 11. disponam. Quare agnoscens sancta mater Ecclesia h[oc] suam in administratione Sacramentorum auctoritatem, licet ab initio Christianæ religionis non infrequens vtriusque speciei vñsus fuisset; tamen progressu temporis, latissimè iam mutata illa consuetudine, grauisbus & iustis causis adducta, hanc consuetudinem sub altera specie communicandi approbavit, & pro lege habendam decreuit: c Conc. Can. Sess. 13. quam reprobate, aut sine ipsius Ecclesiæ auctoritate prohibito mutare non licet.

REMISSIONES.

* Vnde P. Henr[ic]us in sum. li. 8. de Eucharist. c. 44 §. 3. Pat. Sancti de Matrim. li. 3. disp. 22. n. 27. P. Egid. de Sacram. & censur. tom. 1. qu. 80. num. 121. P. Vasq. in 3. p. D. Thom[as], tom. 3. disp. 22. num. 22.

CAPUT III.

Totum & integrum Christum, ac verum Sacramentum sub qualibet specie sumi.

* INsuper declarat, quamvis Redemptor noster, vñante dictum est, d[icit] in suprema illa Cœna hoc Sacramentum in duabus speciebus instituerit, & Apostolis tradidit, tamen fatendum esse, etiam sub altera tantum specie totum earum; integrum Christum, verumq[ue] Sacramentum, sum; ac propterea, quod ad fructum attinet, nulla gratia necessaria ad salutem, eos defraudari, qui vnam speciem solam accipiunt.

REMISSIONES.

* Vnde Balduin. Iupium super opera controvers. Bellarm. p. 2. lib. 3. cap. 8. a principio, Pat. Valet. Regin. in praxi fori penitentiariae, o 1. deut.

C A P V T I V .

*Parvulos non obligari ad Communioneū Sacra-
mentale.*

212. Can. 4 **D**enique & **B** eadem sancta Synodus docet, **a** par-
vulos *y* *vsi rationis carentes*, nulla obligari necessitatē
ad sacramentalem Eucharistiae communionem: si quidem
b Baptismi lauacrum regenerati & Christo incor-
porati, adeptam iam filiorum Dei gratiam in illa aetate am-
tere non possunt. **d** Neque ideo tamē damnanda est antiquitas,
si eum morem in quibusdam locis aliquando servauit.
Ut enim sanctissimi illi Patres sui facti probabilem ca-
sam pro illius temporis ratione habuerunt; ita ceteros
nulla salutis necessitate id fecisse, sine controveneren-
dendum est.

R E M I S S I O N E S .

Vide Pat. Henrīq. in sum. lib. 8. de Eucharistia, c. 43. *ipso*
pius, Valqu. in D. Thom. tom. 3. disput. 212. nū. 17. & dilata-
nū. 35. P. Valeri. Reginald. in praxi fori penit. li. 29. qu. 4. nū.
Pat. Ægid. de Conink. de Sacram. & censuris, tom. 1. quest. 80. nū.
nū. 72. cum sequentibus, Petr. Ledesm. in sum. p. 1. tract. de Eucha-
c. 13. concl. 7.

B Infantes, si daretur eis communio, recepturos gratiam, refuta-
Victor. verbo Eucharistia, num. 84. in fin. Pat. Soar. tom. 3. dispu-
t. 4. P. Ægid. d. q. 80. art. 9. num. 77. Petr. Ledesm. d. cap. 13. con-
duda 2.

y *Vsi rationis carentes.*] De amentibus perpetuis idem quod
infantibus sentiendum esse docet Pat. Valer. Reginald. d. lib. 2.
numer. 78. vbi 79. An debet administrari Eucharistia in articulo
mortis amentiam patientibus tunc temporis, de quo etiam Pat. Ho-
riqu. in sum. lib. 8. cap. 42. §. 3. in fin. P. Soar. tom. 3. disput. 69. lib.
dubit. 3.

d Neg. ideo tamē damnanda est antiquitas, &c.] Vide P. Ægid.
art. 9. nū. 75.